2020_7_158_172

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിൻറെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിൻറെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൻറെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

2020_7_158_172

[2020] 7 S.C.R. 158

ജൻഹിത് അഭിയാൻ

v.

യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും

(റിട്ട് ഹർജി (സിവിൽ) നമ്പർ 2019-ലെ 55)

2020 ഓഗസ്റ്റ് 05

[ജസ്റ്റിസ് എസ്. എ. ബോബ്ഡെ, ജസ്റ്റിസ് സി.ജെ.ഐ., ആർ. സുഭാഷ് റെഡ്ഡി, ജസ്റ്റിസ് ബി. ആർ. ഗവായ്]

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന:

സുപ്രീം കോടതി ചട്ടങ്ങൾ, 2013-ലെ ഉത്തരവ് XXXVIII സഹിതം അനുച്ഛേദം 143 വായിക്കുക. റിട്ട് ഹർജി - ഭരണഘടന (നൂറ്റി മൂന്നാം ഭേദഗതി) നിയമം, 2019-നെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് - അതിൻപ്രകാരം അനുച്ഛേദം 15-ഉം 16-ഉം ഖണ്ഡം (6) ചേർത്തുകൊണ്ട് ഭേദഗതി ചെയ്തു - പുതുതായി ചേർത്ത ഖണ്ഡം വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ പ്രവേശനത്തിനും സർവീസിലെ നിയമനത്തിനും സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന വിഭാഗക്കാർക്ക് അനുകൂലമായി 10% വരെ സംവരണം വരുത്തുന്നതിന് രാഷ്ട്രത്തിന് അധികാരം നൽകി - ഭരണഘടനാ ഭേദഗതിയെ ചോദ്യം ചെയ്തത് അത് ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടനയെ മാറ്റിമറിച്ചതിനാൽ അത് അധികാരപരിധിക്കതീതം; ഇന്ദ്രാ സാഹനി കേസിലെ നിർദ്ദേശത്തിന് വിരുദ്ധമായി അത് നിലകൊള്ളുന്നു എന്നതടക്കമുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് - വിധി: ഈ കേസിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ ചോദ്യങ്ങൾ ഭരണഘടനയുടെ വ്യാഖ്യാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഗണ്യമായ നിയമപരമായ ചോദ്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു - അതിനാൽ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 145(3)-ലെ വ്യവസ്ഥകളും സുപ്രീം കോടതി ചട്ടങ്ങളിലെ ഉത്തരവ് XXXVIII-ഉം പരിഗണിച്ച്, അവ അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരടങ്ങിയ ഒരു ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് കേൾക്കേണ്ടതുണ്ട്.

എം. നാഗരാജും മറ്റുള്ളവരും v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും **(2006) 8 SCC 212 : [2006] 7 Suppl. SCR 336 - ആശ്രയിച്ചു.**

അനുച്ഛേദം 15(6)-ഉം 16(6)-ഉം [ഭരണഘടന (നൂറ്റി മൂന്നാം ഭേദഗതി) നിയമം, 2019 വഴി ചേർത്തത്] - വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ പ്രവേശനത്തിനും സർവീസിലെ നിയമനത്തിനും സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന വിഭാഗക്കാർക്ക് അനുകൂലമായി 10% വരെ സംവരണം വരുത്തുന്നതിന് രാഷ്ട്രത്തിന് അധികാരം നൽകി - ഭേദഗതി ഭരണഘടനയുടെ അധികാരപരിധിക്കതീതം ആണോ - ചോദ്യം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനായി അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരടങ്ങിയ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന് വിഷയം കൈമാറി.

ഇന്ദ്രാ സാഹനിയും മറ്റുള്ളവരും v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും **(1992) Supp. 3 SCC 217 : [1992] 2 Suppl. SCR 454;** *അശോക കുമാർ താക്കുർ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും* **(2008) 6 SCC 1 : [2008] 4 SCR 1;** *ഐ.ആർ. കോയൽഹോ (മരണപ്പെട്ടു) നിയമപരമായ അവകാശികൾ മുഖേന v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് തമിഴ്നാട്* **(2007) 2 SCC 1 : [2007] 1 SCR 706;** *ജർണയിൽ സിംഗും മറ്റുള്ളവരും v. ലച്ച്മി നാരായൺ ഗുപ്തയും മറ്റുള്ളവരും* **(2018) 10 SCC 396 : [2018] 10 SCR 663;** *എം. ആർ. ബാലാജിയും മറ്റുള്ളവരും v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മൈസൂർ* **[1963] Suppl. 1 SCR 439;** *സൊസൈറ്റി ഫോർ അൺഎയ്ഡഡ് പ്രൈവറ്റ് സ്കൂൾസ് ഓഫ് രാജസ്ഥാൻ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റൊരാളും* **(2012) 6 SCC 1 : [2012] 2 SCR 715;** *വോയിസ് (കൺസ്യൂമർ കെയർ) കൗൺസിൽ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് തമിഴ്നാട്* **(1996) 11 SCC 740 : [1996] 4 Suppl. SCR 647;** *ഹിസ് ഹോളിനസ് കേശവാനന്ദ ഭാരതി ശ്രീപാദഗളവരു v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കേരളയും മറ്റൊരാളും* **(1973) 4 SCC 225 : [1973] Suppl. SCR 1 – പരാമർശിച്ചു.**

കേസ് നിയമ സൂചിക

[1992] 2 Suppl. SCR 454	**പരാമർശിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 3**
[2008] 4 SCR 1	**പരാമർശിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 4**
[2006] 7 Suppl. SCR 336	**പരാമർശിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 7**
[2007] 1 SCR 706	**പരാമർശിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 7**
[2018] 10 SCR 663	**പരാമർശിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 7**
[1963] Suppl. 1 SCR 439	**പരാമർശിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 9**
[2012] 2 SCR 715	**പരാമർശിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 11**
[1996] 4 Suppl. SCR 647	**പരാമർശിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 11**
[1973] Suppl. SCR 1	**പരാമർശിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 11**

സിവിൽ ആദ്യാധികാരികത: റിട്ട് ഹർജി (സിവിൽ) നമ്പർ 2019-ലെ 55.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 32 പ്രകാരം

ഇതോടൊപ്പം

ഡബ്ല്യു.പി. (സി) നമ്പർ 2019-ലെ 798, 212, 341, 73, 72, 76, 69, 80, 122, 106, 95, 222, 133, 178, 182, 249, 146, 168, 162, 331, 343, 419, 427, 446, 493, 854, 596, 732, ടി.പി. (സി) 2019-ലെ 357, 323, 539, 630, 341, 675.

ഹാജരായ കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി: കെ.കെ. വേണുഗോപാൽ, എ.ജി., മുതിർന്ന അഭിഭാഷകരായ ആർ. ബാലസുബ്രഹ്മണ്യൻ, സൗമ്യ ചക്രവർത്തി, ഗോപാൽ ശങ്കരനാരായണൻ, ഡോ. രാജീവ് ധവാൻ, ശ്രീമതി മീനൽഷി അറോറ, എം.എൻ. റാവു, അഭിഭാഷകരായ ശ്രീമതി ദീപാലി ദിവേദി, ശ്രീമതി സിദ്ധി

പാഡിയ, സത്യ മിത്ര, ഷാദാൻ ഫറാസത്ത്, ശ്രീമതി ജാഹ്നവി സിന്ധു, ശ്രീമതി ശ്രുതി നാരായൺ, ശ്രീമതി നിരഞ്ജന സിംഗ്, ശ്രീമതി ശാലിനി കുമാർ, ശ്രീമതി സംഗീത കുമാർ, ദിനേശ് പി രാജ്ഭർ, അൻസു. കെ. വർക്കി, ഡോ. കെ.എസ്. ചൗഹാൻ, പി.കെ. ജയകൃഷ്ണൻ, രവി പ്രകാശ്, അജിത് കുമാർ എക്ക, ചന്ദ് കിരൺ, കെ.കെ.എൽ. ഗൗതം, അരുന്ധതി ചക്രബൊർത്തി, എ.കെ. സുമൻ, പി.എസ്. നെർവാൽ, രാഹുൽ മോഹോദ്, സഞ്ജീവ് മൽഹോത്ര, ആകാശ് കാക്കടെ, ശ്വേതാബ് കുമാർ, സോമനാഥ പഥാൻ, രാഹുൽ നാരായൺ, പ്രസന്ന എസ്., യാദവ് നരേന്ദർ സിംഗ്, ആശുതോഷ് യാദവ്, അഭിഷേക് സിംഗ്, ജഗദീഷ് പർഷാദ്, റോയ് എബ്രഹാം, എ.എൻ. രാജൻ ബാബു, ശ്രീമതി റീന റോയ്, ശ്രീമതി സീമ ജെയിൻ, ഹിമിന്ദർ ലാൽ, ഡോ. എം.പി. രാജു, എസ്.എസ്. നേഹ്റ, രാജേന്ദ്ര വർമ്മ, വിക്രാന്ത് നേഹ്റ, ആർ.കെ. ഗുപ്ത, സെന്തിൽ ജഗദീശൻ, ശ്രീമതി ഐശ്വര്യ കാനെ, ശ്രീമതി ഗായത്രി വർമ്മ, ശ്രീമതി സോണാക്ഷി മൽഹാൻ, ശ്രീമതി സുരിതി ചൗധരി, ശ്രീമതി മൂണാൽ കൻവർ, സുധാൻസു പാലോ, ഗൗതം ദാസ്, സഞ്ജീവ് കുമാർ, എ. സുബ്ബ റാവു, കെ.എൽ.ഡി.എസ്. വിനോബർ, ദാമോദർ സോളങ്കി, ശ്രീമതി മഞ്ജു ജെറ്റ്ലി, നിർമ്മൽ കുമാർ അംബസ്ത, നമിത് സക്സേന, പൻഷുൽ ചന്ദ്ര, എം. വിജയ ഭാസ്കർ, മുരാരി ലാൽ, സുനിൽ കുമാർ, ആർ.എസ്.എം. കൽകി, സന്ദീപ് മാലിക്, ഡി. മഹേഷ് ബാബു, ശ്രീമതി സുചിത്ര ഹ്രാങ്ഖോൾ, ടി.വി. ഭാസ്കർ റെഡ്ഡി, വംഗല ഈശ്വരയ്യ, ഗണേശൻ സുബ്ബിയൻ, സന്തോഷ് കൃഷ്ണൻ, സുൽഫിക്കർ അലി പി. എസ്, ഫൈസൽ എം അബൂബക്കർ, ശ്രീമതി ലക്ഷ്മി ശ്രീ പുത്തൻപുരക്കൽ, രീപക് കാൻസൽ, പ്രതീക് ബോംബാർഡെ, ജിതേന്ദ്ര കുമാർ, പ്രീതം ഷാ, യാദുന്നന്ദൻ ബൻസാൽ, സുമൻ ശേഖർ ത്ധാ, ഡോ. ആശുതോഷ് ഗാർഗ്, രാകേഷ് കുമാർ, മിലിന്ദ് പി സിംഗ്, രാഹുൽ മോഹോദ്, രാജു ശങ്കർ, മനോജ് സോങ്കർ, രമേശ് കുമാർ കേജരിവാൾ, ശ്രീമതി അർച്ചന സിംഗ്, ശ്രീമതി എം. വെണ്മണി, തോമസ് ഫ്രാങ്ക്ലിൻ സീസർ, എസ്. ഗൗതമൻ, ഹാരിസ് ബീരാൻ, മുഷ്താഖ് സലീം, ഉസ്മാൻ ഘനി ഖാൻ, രാധാ ശ്യാം ജെന, പി.എ. നൂർ മുഹമ്മദ്, എ മുഹമ്മദ് യൂസഫ്, അബ്ദുൾ ഷുക്കൂർ എം., കെ.പി. മുഹമ്മദ് ഷരീഫ്, ഷെയ്ക്ക് മൗലാലി ബാഷ, അബ്ദുൾ റഹിമാൻ, ഷെരീഫ് കെ.എ., എം.പി. അബ്ദുൾ ലത്തീഫ്, സൈപാൻ ഷെയ്ഖ്, അൻസാർ ഉൾ ഹഖ്, എസ്.എ.എസ്. അലാവുദ്ദീൻ, അങ്കുർ തൽവാർ, കനു അഗർവാൾ, ചിന്മയി ചന്ദ്ര, ശ്രീമതി ശ്രദ്ധ ദേശ്മുഖ്, ശാന്തനു ശർമ്മ, രാജ് ബഹദൂർ, ആർ.ആർ. രാജേഷ്, ശ്രീമതി അനിൽ കത്യാർ, നളിൻ കോഹ്ലി, ആദിത്യ ഗഗ്ഗർ, കൈലാസ് ബജിറാവു എ., ഷീതൽ പാട്ടീൽ, യോഗേഷ് അനിറാവു, മൂൾ സിംഗ്, സച്ചിൻ പാട്ടീൽ, വി.കെ. ബിജു, സാജി ജോർജ്, അഭയ് പ്രതാപ് സിംഗ്, ശ്രീമതി ദിവ്യ ശുക്ല, നിശാന്ത് രാമകാന്ത്റാവു കട്നേശ്വർക്കർ, അനുപ് കണ്ഡാരി, ഗൗരവ് ശർമ്മ, പ്രതീക് ഭാട്ടിയ, ഓഹാവൽ മോഹൻ, പ്രസന്ന മോഹൻ, ശോഭിത് തിവാരി, ഉമേഷ് പ്രതാപ് സിംഗ്, ശ്രീമതി വിവ്യ നാഗപാൽ, പരസൻനാരായൺ ശർമ്മ, ഷാവിക് തിവാരി, ആർ.സി. കോഹ്ലി, ലാൽ പ്രതാപ് സിംഗ്, റാം സിംഗ്, ഉമേഷ് പ്രതാപ് സിംഗ്, കാലീശ്വരം രാജ്, ശ്രീമതി റൊംഷ രാജ്, മുഹമ്മദ് സാദിഖ് ടി.എ., കെ.വി.

മോഹൻ, കെ.വി. ബാലകൃഷ്ണൻ, രാഹുൽ കുമാർ ശർമ്മ, എ.പി. മയീ, എ. സെൽവിൻ രാജ, ആദിത്യ ഗഗ്ഗർ, സുബോധ് എസ് പാട്ടീൽ, ശ്രീമതി ദിയ കപൂർ, അമൻ ശുക്ല, ശ്രീമതി വീര മാത്തുൽ, ശ്രീമതി ലിസ് മാത്യു, പ്രദീപ് അഗ്രവാൾ, അർജുൻ അഗ്രവാൾ, അഭിസ്ത് വിക്രം സിംഗ് എന്നിവർ ഹാജരായി

ഹർജിക്കാരൻ നേരിട്ട്.

ഇടപെടുന്നയാൾ നേരിട്ട്.

കോടതിയുടെ താഴെക്കൊടുത്ത ഉത്തരവ് പാസ്സാക്കി:

ഉത്തരവ്

റിട്ട് ഹർജി (സി) നമ്പർ 2019-ലെ 55 മുതലായവ.

1. ഈ കൂട്ടം റിട്ട് ഹർജികളിൽ, ഭരണഘടന (നൂറ്റി മൂന്നാം ഭേദഗതി) നിയമം, 2019 [ചുരുക്കത്തിൽ, 'ഭേദഗതി നിയമം']-ന്റെ ഭരണഘടനാപരമായ സാധുത ഹർജിക്കാർ ചോദ്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഭേദഗതി വഴി, അനുച്ഛേദം 15-ൽ ഖണ്ഡം (5)-ന് ശേഷം ഖണ്ഡം (6) ചേർത്തുകൊണ്ടും, അനുച്ഛേദം 16-ൽ ഖണ്ഡം (5)-ന് ശേഷം ഖണ്ഡം (6) ചേർത്തുകൊണ്ടുമാണ് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 15-ഉം 16-ഉം ഭേദഗതി ചെയ്തത്. പുതുതായി ചേർത്ത അനുച്ഛേദം 15(6)-ഉം 16(6)-ഉം താഴെക്കൊടുക്കുന്ന പ്രകാരമാണ്:

"15(6). ഈ അനുച്ഛേദത്തിലോ അനുച്ഛേദം 19-ലെ ഖണ്ഡം (1)-ലെ ഉപഖണ്ഡം (g)-യിലോ അനുച്ഛേദം 29-ലെ ഖണ്ഡം (2)-ലോ ഉള്ള ഒന്നുംതന്നെ രാഷ്ട്രത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതല്ല,

(a) ഖണ്ഡം (4)-ലും (5)-ലും പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള വിഭാഗങ്ങൾ അല്ലാത്ത പൗരന്മാരിലെ സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും വിഭാഗങ്ങളുടെ പുരോഗതിക്കായി ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥ വരുത്തുന്നതിൽ; കൂടാതെ

(b) ഖണ്ഡം (4)-ലും (5)-ലും പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള വിഭാഗങ്ങൾ അല്ലാത്ത പൗരന്മാരിലെ സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും വിഭാഗങ്ങളുടെ പുരോഗതിക്കായി ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥ വരുത്തുന്നതിൽ, അത്തരം പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകൾ അനുച്ഛേദം 30-ലെ ഖണ്ഡം (1)-ൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള ന്യൂനപക്ഷ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഒഴികെയുള്ള, രാഷ്ട്രത്തിന്റെ എയ്ഡഡോ അൺഎയ്ഡഡോ ആയ സ്വകാര്യ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ പ്രവേശനവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നിടത്തോളം, അത് സംവരണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ നിലവിലുള്ള സംവരണങ്ങൾക്ക് പുറമേയായിരിക്കും, കൂടാതെ ഓരോ വിഭാഗത്തിലെയും ആകെ സീറ്റുകളുടെ പരമാവധി പത്ത് ശതമാനത്തിന് വിധേയമായിരിക്കും.

വിശദീകരണം:- ഈ അനുച്ഛേദത്തിനും അനുച്ഛേദം 16-നും വേണ്ടി, "സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങൾ" എന്നാൽ കുടുംബ വരുമാനത്തിന്റെയും സാമ്പത്തികപരമായ മറ്റ് പിന്നോക്കാവസ്ഥയുടെ സൂചകങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ രാഷ്ട്രം കാലാകാലങ്ങളിൽ വിജ്ഞാപനം ചെയ്യുന്നവർ ആയിരിക്കും.

16(6). ഖണ്ഡം (4)-ൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള വിഭാഗങ്ങൾ അല്ലാത്ത പൗരന്മാരിലെ സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും വിഭാഗങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമായി, നിലവിലുള്ള സംവരണത്തിന് പുറമേയും ഓരോ വിഭാഗത്തിലെയും തസ്തികകളുടെ പരമാവധി പത്ത് ശതമാനത്തിന് വിധേയമായും നിയമനങ്ങളിലോ തസ്തികകളിലോ സംവരണം വരുത്തുന്നതിൽ ഈ അനുച്ഛേദത്തിലുള്ളതൊന്നുംതന്നെ രാഷ്ട്രത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതല്ല."

2. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 15(6) അനുസരിച്ച്, ഖണ്ഡം (4)-ലും (5)-ലും പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള വിഭാഗങ്ങൾ അല്ലാത്ത പൗരന്മാരിലെ സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും വിഭാഗങ്ങളുടെ പുരോഗതിക്കായി ഒരു പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥ വരുത്തുന്നതിനും, അനുച്ഛേദം 30-ലെ ഖണ്ഡം (1)-ൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള ന്യൂനപക്ഷ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഒഴികെയുള്ള, രാഷ്ട്രത്തിന്റെ എയ്ഡഡോ അൺഎയ്ഡഡോ ആയ സ്വകാര്യ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ പ്രവേശനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥ നിലവിലുള്ള സംവരണങ്ങൾക്ക് പുറമേയും ഓരോ വിഭാഗത്തിലെയും ആകെ സീറ്റുകളുടെ പരമാവധി പത്ത് ശതമാനത്തിന് വിധേയമായും വരുത്തുന്നതിന് രാഷ്ട്രത്തിന് അധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ, അനുച്ഛേദം 16(6), ഖണ്ഡം (4)-ൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള വിഭാഗങ്ങൾ അല്ലാത്ത പൗരന്മാരിലെ സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും വിഭാഗങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമായി, നിലവിലുള്ള സംവരണത്തിന് പുറമേയും ഓരോ വിഭാഗത്തിലെയും തസ്തികകളുടെ പരമാവധി പത്ത് ശതമാനത്തിന് വിധേയമായും, നിയമനങ്ങളിലോ തസ്തികകളിലോ സംവരണം വരുത്തുന്നതിന് രാഷ്ട്രത്തിന് അധികാരം നൽകുന്നു.

3. മുകളിൽ പറഞ്ഞ അപവദിത ഭരണഘടനാ ഭേദഗതികളെ ഈ കൂട്ടം കേസുകളിൽ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത്, പ്രധാനമായും, അപവദിത ഭേദഗതികൾ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടനയെ മാറ്റിമറിക്കുന്നതിനാൽ അവ അധികാരപരിധിക്കതീതമാണ് എന്ന കാരണത്താലാണ്. കൂടാതെ, **ഇന്ദ്രാ സാഹ്നിയും മറ്റുള്ളവരും v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും**[1] എന്ന കേസിലെ ഭൂരിപക്ഷ വിധിന്യായത്തിലെ നിർദ്ദേശത്തിന് വിരുദ്ധമായി അപവദിത ഭേദഗതികൾ നിലകൊള്ളുന്നു എന്നതും ഹർജിക്കാരുടെ വാദമാണ്. സാമ്പത്തിക മാനദണ്ഡത്തെ മാത്രം ആശ്രയിച്ച് ഒരു പിന്നാക്ക വിഭാഗത്തെ നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നതാണ് ഹർജിക്കാരുടെ വാദമാണ്. ഈ ഹർജിക്കാർ വാദിച്ചിട്ടുള്ളത്,

1 1992 Supp.(3) SCC 217

ലഭ്യമായ ഒഴിവുകളിലോ/തസ്തികകളിലോ ഉറന്ന മത്സരത്തിൽ സാമ്പത്തിക മാനദണ്ഡത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പത്ത് ശതമാനം ഒഴിവുകൾ സംവരണം ചെയ്യുന്നത്, ആ പത്ത് ശതമാനം സീറ്റുകളുടെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന വരയ്ക്ക് മുകളിലുള്ള മറ്റെല്ലാ വിഭാഗങ്ങളെയും ഒഴിവാക്കും എന്നാണ്. കൂടാതെ, അൺഎയ്ഡ് സ്ഥാപനങ്ങളിലെ സംവരണം, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 19(1)(g)-ലെ മൗലികാവകാശത്തെ ലംഘിക്കുന്നു എന്നും വാദിക്കപ്പെടുന്നു. രാഷ്ട്രത്തിൽ നിന്ന് സഹായം ലഭിക്കാത്ത സ്വകാര്യ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ, രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സംവരണ നയം നടപ്പിലാക്കാൻ, അതായത് മെറിറ്റ് ഒഴികെയുള്ള ഏതെങ്കിലും മാനദണ്ഡങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുറഞ്ഞ മാർക്കിൽ പ്രവേശനം നൽകാൻ, രാഷ്ട്രത്തിന് നിർബന്ധിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നതാണ് അവരുടെ വാദമാണ്.

4. എതിർ സത്യവാങ്മൂലം എതിർകക്ഷി-യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യക്ക് വേണ്ടി ഫയൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സാമൂഹിക നീതിയും ശാക്തീകരണവും സംബന്ധിച്ച മന്ത്രാലയത്തിലെ അണ്ടർ സെക്രട്ടറി ഫയൽ ചെയ്ത എതിർ സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ താഴെ പറയുന്ന വാദങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു:

- ഹർജിക്കാർ ഉന്നയിച്ച വിവിധ ആരോപണങ്ങൾ നിഷേധിക്കുമ്പോൾ, നിലവിലുള്ള സംവരണ പദ്ധതികളുടെ പരിധിയിൽ വരാത്ത, സമൂഹത്തിലെ സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനം ചെയ്യുന്നതിനായിട്ടാണ് ഭേദഗതി നിയമം അനിവാര്യമായത് എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു. സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ അനുസരിച്ച്, ഇത് ഇന്ത്യൻ ജനസംഖ്യയുടെ ഗണ്യമായ ഒരു വലിയ വിഭാഗത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. സമൂഹത്തിലെ എല്ലാ പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങൾക്കും നീതി ഉറപ്പാക്കുന്നതിനായി, വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലെയും പൊതുനിയമനങ്ങളിലെയും സംവരണം ഉൾപ്പെടെയുള്ള വിവിധ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നിലവിലുള്ള സംവരണ പദ്ധതികളുടെ പരിധിയിൽ വരാത്ത, സമൂഹത്തിലെ സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങൾക്ക് നൽകാൻ രാഷ്ട്രത്തെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനായി ഭരണഘടന ഉചിതമായി ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നത് അത്യാവശ്യമായി കരുതി, അതുവഴി വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലും അതുപോലെ നിയമനങ്ങളിലും പ്രവേശനം നേടുന്നതിന് അവർക്ക് തുല്യ അവസരം ലഭ്യമാക്കുന്നു.
- **ഇന്ദ്രാ സാഹ്നി**1 എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ തുടർന്ന്, സാമൂഹികമായും വിദ്യാഭ്യാസപരമായും പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങളിലെ പുരോഗമിച്ച വിഭാഗങ്ങളെ, അതായത് ക്രീമിലെയറിനെ, ഒഴിവാക്കുന്നതിനുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങൾ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതിനായി ഗവൺമെന്റ് ഒരു വിദഗ്ധ സമിതിയെ നിയമിച്ചു. ക്രീമിലെയറിനെ ഒഴിവാക്കുന്നതിനായി പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റി ചില ശുപാർശകൾ നൽകുകയും അത് അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഗവൺമെന്റ് ഒഴിവാക്കൽ മാനദണ്ഡങ്ങളെക്കുറിച്ച് 08.09.1993 തീയതിയിൽ ഓഫീസ് മെമ്മോറാണ്ടം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും

ചെയ്തു. അതിനുശേഷം, സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും സർക്കാർ നിയമനങ്ങളിലും ഉചിതമായ അളവിലുള്ള സംവരണവും ക്ഷേമ നടപടികളും ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതിനുമായി മേജർ ജനറൽ (റിട്ട.) എസ്.ആർ. സിൻഹോയുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങൾക്കായുള്ള കമ്മീഷൻ രൂപീകരിച്ചു. 02.07.2010 തീയതിയിലുള്ള അതിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ, പൊതുവിഭാഗത്തിലെ കാലാകാലങ്ങളിൽ വിജ്ഞാപനം ചെയ്യുന്ന ദാരിദ്ര്യരേഖക്ക് താഴെയുള്ള എല്ലാ കുടുംബങ്ങളെയും, സർവ്വ സ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്നുമുള്ള വാർഷിക വരുമാനം നികുതി പരിധിക്കുള്ളിൽ വരുന്ന കുടുംബങ്ങളെയും ഇ.ബി.സി.കളായി തിരിച്ചറിയണമെന്ന് കമ്മീഷൻ ശുപാർശ ചെയ്തു. സിൻഹോ കമ്മീഷൻ സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ടിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയുടെ പേരിൽ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവർക്ക് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും നിയമനങ്ങളിലും അവസരം നൽകിക്കൊണ്ട് സാമൂഹിക സമത്വം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഒരു ഭരണഘടനാ ഭേദഗതി കൊണ്ടുവരുന്നത് അനിവാര്യമായി കരുതപ്പെട്ടു.

- ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 46-ലെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ കർത്തവ്യം പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട്, കമ്മിറ്റി നൽകിയ ശുപാർശകൾ കണക്കിലെടുത്ത്, ഭരണഘടന (നൂറ്റി ഇരുപത്തിനാലാം ഭേദഗതി) ബിൽ, 2019 അവതരിപ്പിക്കുകയും അത് 08.01.2019-ലും 09.01.2019-ലും ലോകസഭയിൽ പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു. ബില്ലിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും കാരണങ്ങളുടെയും പ്രസ്താവന പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട്, പൗരന്മാരിലെ സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങൾക്ക് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം നേടുന്നതിനും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സർവീസിലുള്ള നിയമനങ്ങളിലും നീതിയുക്തമായ അവസരം ഉറപ്പാക്കുന്നതിനാണ് പ്രസ്തുത ഭേദഗതികൾ കൊണ്ടുവന്നതെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു.
- അപവദിത ഭേദഗതികൾ ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടനയെ മാറ്റിമറിക്കുന്നു എന്ന ഹർജിക്കാരുടെ ആരോപണം നിഷേധിക്കുമ്പോൾ, ഒരു ഭരണഘടനാ ഭേദഗതിക്കെതിരായ വെല്ലുവിളി നിലനിൽത്തുന്നതിന്, ഭരണഘടനയുടെ തനിമയ്ക്ക് തന്നെ മാറ്റം വരുത്തിയെന്ന് തെളിയിക്കണം എന്ന് വാദിക്കുന്നു. ഒരു അടിസ്ഥാന സവിശേഷതയെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെങ്കിൽ പോലും, ഭരണഘടനയുടെ ഒരു അനുച്ഛേദത്തിലെ കേവലമായ ഭേദഗതി, ഉൾപ്പെട്ട അടിസ്ഥാന സവിശേഷതയുടെ ലംഘനത്തിലേക്ക് നയിക്കണമെന്നില്ലെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പുതുതായി ചേർത്ത വ്യവസ്ഥകളായ, അനുച്ഛേദം 15(6)-ഉം 16(6)-ഉം സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങളുടെ പുരോഗതിയെ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകളാണെന്നും അത്തരം വ്യവസ്ഥകൾ പൗരന്മാരുടെ സമത്വം സംരക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ മാനദണ്ഡമായ സംവരണത്തിന്റെയും ക്രിയാത്മക

നടപടിയുടെയും തത്വത്തിന് അനുസൃതമാണെന്നും അതുപോലെ അനുച്ഛേദം 15(1); 15(2); 16(1) and 16(2)-ന്റെ അടിസ്ഥാനവുമാണെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

- അതുകൂടാതെ വാദിക്കുന്നത്, ഭരണഘടനയുടെ കീഴിലുള്ള ക്രിയാത്മക നടപടിക്ക് സാമ്പത്തിക മാനദണ്ഡം ഒരു പ്രസക്തമായ മാനദണ്ഡം ആകാമെന്നാണ്. **അശോക കുമാർ താക്കൂർ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും**[2] എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ എതിർ സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.
- സാമ്പത്തിക പിന്നാക്കാവസ്ഥ പിന്നാക്ക വിഭാഗത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള ഏക മാനദണ്ഡമാകാൻ കഴിയില്ല എന്ന ഹർജിക്കാരുടെ ആരോപണത്തിന് മറുപടി നൽകുമ്പോൾ, അപവദിത ഭേദഗതികളുടെ സാധുത തീരുമാനിക്കാൻ **ഇന്ദ്രാ സാഹനി**I കേസിൽ ഈ കോടതി തീരുമാനിച്ച അനുപാതം പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന് വാദിക്കുന്നു. **ഇന്ദ്രാ സാഹനി**I കേസിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടത് ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റ് പുറത്തിറക്കിയ മെമ്മോറാണ്ടങ്ങൾ ആണെന്നും, നിലവിലെ ഈ വെല്ലുവിളി ഭരണഘടനാ ഭേദഗതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതായതുകൊണ്ടും, പ്രസ്തുത തീരുമാനിക്കപ്പെട്ട അനുപാതം പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. സംവരണത്തിന്റെ 50% പരിധി അനുച്ഛേദം 15(4), 15(5) and 16(4) പ്രകാരം നൽകിയിട്ടുള്ള സംവരണങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ ബാധകമാകൂ എന്നും, അനുച്ഛേദം 15(6)-ന് ബാധകമല്ലെന്നും എതിർ സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ വാദിക്കുന്നു.
- അൺഎയ്ഡഡ് സ്ഥാപനങ്ങളിൽ സംവരണം ഏർപ്പെടുത്തുന്നത് വ്യക്തമായി ഏകപക്ഷീയവും നിയമവിരുദ്ധവുമാണ് എന്ന ഹർജിക്കാരുടെ ആരോപണത്തിന് മറുപടി നൽകുമ്പോൾ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 19(1)(g) അനുച്ഛേദം 19(6) സഹിതം വായിക്കുമ്പോൾ, അപവദിത ഭേദഗതികൾ ലംഘിക്കുന്നില്ലെന്ന് വാദിക്കുന്നു. കാരണം, അനുച്ഛേദം 19(1)(g)-ലെ അവകാശം വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ ന്യായമായ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഏതൊരു നിയമവും നിർമ്മിക്കാൻ രാഷ്ട്രത്തിന് അവകാശമുണ്ട്.

5. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വാദങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത്, ഈ ഹർജികളിൽ കഴമ്പില്ലെന്നും അവ ഈ കോടതി തള്ളിക്കളയേണ്ടതാണെന്നും വാദിക്കുന്നു.

6. ഹർജിക്കാർക്ക് വേണ്ടി ബഹുമാന്യനായ സീനിയർ കൗൺസൽ ശ്രീ രാജീവ് ധവാൻ, ബഹുമാന്യനായ സീനിയർ കൗൺസൽ ശ്രീ എം.എൻ. റാവു, ബഹുമാന്യനായ സീനിയർ കൗൺസൽ ശ്രീ ഗോപാൽ ശങ്കരനാരായണൻ, ബഹുമാന്യയായ സീനിയർ കൗൺസൽ ശ്രീമതി മീനാക്ഷി അറോറ എന്നിവരെയും, യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാന്യനായ അറ്റോർണി ജനറൽ ഓഫ് ഇന്ത്യ ശ്രീ കെ.കെ. വേണുഗോപാലിനെയും ഈ കോടതി കേട്ടു.

---

2 (2008) 6 SCC 1

7. ഡബ്ല്യു.പി. (സി) നമ്പർ 2019-ലെ 122-ൽ ഹർജിക്കാർക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാന്യനായ സീനിയർ കൗൺസൽ ശ്രീ രാജീവ് ധവാൻ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 145(3) പ്രകാരമുള്ള 'കോടതിയുടെ ചട്ടങ്ങൾ' പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട്, ഭരണഘടനാ ഭേദഗതിയുടെ വ്യാഖ്യാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു സുപ്രധാന നിയമപരമായ ചോദ്യം ഈ കേസിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ, നിലവിലെ ഈ കൂട്ടം കേസുകൾ അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരടങ്ങിയ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് കേൾക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് സമർപ്പിച്ചു. ബഹുമാന്യനായ സീനിയർ കൗൺസൽ, സുപ്രീം കോടതി ചട്ടങ്ങൾ, 2013-ലെ ഉത്തരവ് XXXVIII-ലും ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട്, തന്റെ വാദം ശക്തിപ്പെടുത്തി. അപവദിത ഭേദഗതി നിയമം തുല്യതാവകാശത്തെ പ്രത്യേകമായി ബാധിക്കുന്നതിനാൽ ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടനാ സിദ്ധാന്തത്തെ ലംഘിക്കുന്നു എന്ന് ഹർജിക്കാർ വാദിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഇത് മുകളിൽ പറഞ്ഞ നിയമവ്യവസ്ഥകളുടെ അർത്ഥത്തിലുള്ള സുപ്രധാന നിയമപരമായ ചോദ്യമായി കണക്കാക്കണം എന്നും അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ചു. അപവദിത ഭേദഗതികളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഭരണഘടന (നൂറ്റി മൂന്നാം ഭേദഗതി) നിയമം, 2019 ഭരണഘടനയുടെ തുല്യതാ വ്യവസ്ഥകളെയും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെയും ബാധിക്കുന്നിടത്തോളം, അത് ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടനയെ ലംഘിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന ഒരു സുപ്രധാന നിയമപരമായ ചോദ്യം തീരുമാനിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് സമർപ്പിച്ചു. തുല്യതാ വ്യവസ്ഥകളുടെ 'വിസ്തൃതിയും' 'തനിമയും' പരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ച്, അപവദിത ഭേദഗതികൾ വിലയിരുത്തേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് സമർപ്പിച്ചു. ഭരണഘടനയുടെ തുല്യതാ വ്യവസ്ഥകളിലെ ഭേദഗതികൾ പരിശോധിക്കുന്നതിന്, അത്തരം വിഷയങ്ങൾ ഒരു ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് കേൾക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന തന്റെ വാദത്തെ പിന്തുണച്ചുകൊണ്ട്, **എം. നാഗരാജ് യും മറ്റുള്ളവരും v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും**[3] എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ ബഹുമാന്യനായ സീനിയർ കൗൺസൽ ആശ്രയിച്ചു. അപവദിത ഭേദഗതി നിയമത്തിന്റെ സാധുതയെക്കുറിച്ച്, **എം. നാഗരാജ്**3 കേസിൽ ഈ കോടതി ആവിഷ്കരിച്ചതും **ഐ.ആർ. കോയൽഹോ (മരണപ്പെട്ടു) നിയമപരമായ അവകാശികൾ മുഖേന v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് തമിഴ്നാട്**[4], **ജർണയിൽ സിംഗ്രം മറ്റുള്ളവരും v. ലച്ച്മി നാരായൺ ഗുപ്തയും മറ്റുള്ളവരും**[5] എന്നീ കേസുകളിൽ അംഗീകരിച്ചതുമായ 'വിസ്തൃതി', 'തനിമ' എന്നീ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, അപവദിത ഭേദഗതികൾ തുല്യതാ വ്യവസ്ഥകളുടെ 'വിസ്തൃതിയെയും' 'തനിമയെയും' ബാധിക്കുന്നു, അതിനാൽ അവ ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിക്കാൻ ഉചിതമാണ് എന്നും ബഹുമാന്യനായ

---

3 (2006) 8 SCC 212

4 (2007) 2 SCC 1

5 (2018) 10 SCC 396

സീനിയർ കൗൺസൽ സമർപ്പിച്ചു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ച് അപവദിത ഭേദഗതികൾ പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അപവദിത അനുച്ഛേദങ്ങൾ ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടനയുടെ ലംഘനമാണ് എന്ന് സമർപ്പിച്ചു. കൂടാതെ, **ഇന്ദ്രാ സാഹനി**1 കേസിൽ ഈ കോടതി വ്യക്തമാക്കിയ ക്രിയാത്മക നടപടിക്കും സംവരണത്തിനുമുള്ള 50% കവാട്ട നിയമത്തെ അപവദിത ഭേദഗതി നിയമം ലംഘിക്കുന്നു എന്നും സമർപ്പിച്ചു. കൂടാതെ, അടിസ്ഥാന ഘടനാ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ കീഴിൽ മൗലികാവകാശത്തിന്റെ സാധുത പരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ള ദ്വിമുഖ മാനദണ്ഡം പരിഗണിക്കേണ്ടത്, (a) മൗലികാവകാശത്തിന്റെ തനിമയെയും (b) വിസ്തൃതിയെയും ബാധിക്കുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നതാണ് എന്നും ബഹുമാന്യനായ സീനിയർ കൗൺസൽ സമർപ്പിച്ചു. അവകാശത്തിന്റെ തനിമയെ വികലമാക്കുകയോ മാറ്റിക്കളയുകയോ ചെയ്താൽ, അത്തരം നടപടി അടിസ്ഥാന ഘടനയുടെ ലംഘനമായിരിക്കും എന്നും സമർപ്പിച്ചു.

8. ഡബ്ല്യു.പി. (സി) നമ്പർ 2019-ലെ 95-ൽ ഹർജിക്കാർക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാന്യനായ സീനിയർ കൗൺസൽ ശ്രീ എം.എൻ. റാവു, ഭരണഘടനാ ഉപദേഷ്ടാവ് തയ്യാറാക്കിയ ഡ്രാഫ്റ്റ് ഭരണഘടനയിലെ വിവിധ അനുച്ഛേദങ്ങൾ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടും, ഭരണഘടനാ അസംബ്ലിയിലെ ചർച്ചകൾ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടും, **ഇന്ദ്രാ സാഹനി**1 കേസിലെ വിധിന്യായത്തിൽ ഈ കോടതി നടത്തിയ നിരീക്ഷണങ്ങളിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടും, പിന്നാക്ക വിഭാഗങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ പിന്നാക്കാവസ്ഥ അവരുടെ സാമൂഹിക പിന്നാക്കാവസ്ഥ കാരണമാണെന്ന് സമർപ്പിച്ചു. സാമൂഹിക പിന്നാക്കാവസ്ഥയാണ് കാരണമെന്നും, അത് അവരുടെ സാമ്പത്തികപരമായതോ വിദ്യാഭ്യാസപരമായതോ ആയ പിന്നാക്കാവസ്ഥയുടെ ഫലമല്ലെന്നും സമർപ്പിച്ചു. തുല്യതാ വകുപ്പിന് ഒരപവാദം ഉണ്ടാക്കി, അനുച്ഛേദം 15(4)-ലും 16(4)-ലും സംവരണം നൽകുന്നതിനുള്ള കാരണം, പിന്നാക്ക വിഭാഗങ്ങളുടെ നിർവചനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നവർക്ക് മാത്രം ആനുകൂല്യങ്ങൾ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നതിന് വേണ്ടിയാണെന്ന് അതുകൂടാതെ സമർപ്പിച്ചു. സാമ്പത്തിക മാനദണ്ഡം സ്വയം പിന്നാക്ക വിഭാഗത്തെ തിരിച്ചറിയില്ല എന്നും അതുകൂടാതെ സമർപ്പിച്ചു. അവസാനമായി, സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങളെ പിന്നാക്ക വിഭാഗങ്ങളുടെ പരിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്നാൽ, അത് *ratio legis*-നെ, അതായത് തുല്യതാ വകുപ്പിൽ അപവാദങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള നിയമത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ കാരണത്തെയോ അടിത്തറയെയോ നശിപ്പിക്കും എന്നും ബഹുമാന്യനായ സീനിയർ കൗൺസൽ സമർപ്പിച്ചു.

9. ഡബ്ല്യു.പി. (സി) നമ്പർ 2019-ലെ 73-ൽ ഹർജിക്കാർക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാന്യനായ സീനിയർ കൗൺസൽ ശ്രീ ഗോപാൽ ശങ്കരനാരായണൻ, സംവരണ നയങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ സന്തുലന ഘടകം 50% എന്ന ഉയർന്ന പരിധിയായിരുന്നു എന്ന് സമർപ്പിച്ചു. സംവരണങ്ങൾ അത്തരമൊരു ശതമാനം കവിഞ്ഞാൽ, ഭരണഘടനയുടെ തുല്യതാ നിയമം

ലംഘിക്കപ്പെടുമെന്ന് ഈ കോടതി സ്ഥിരമായി വിധിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് സമർപ്പിച്ചു. **എം.ആർ. ബാലാജി യും മറ്റുള്ളവരും v. മൈസൂർ സംസ്ഥാനം**[6] എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ ആദ്യമായി സ്ഥാപിക്കുകയും **ഇന്ദ്രാ സാഹനി**I എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ അന്തിമമായി അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്ത അനുപാതമാണ് 50% എന്ന് ബഹുമാന്യനായ സീനിയർ കൗൺസൽ സമർപ്പിച്ചു. മുകളിൽ പരാമർശിച്ച ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായങ്ങൾ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട്, അപവദിത ഭേദഗതി നിയമം 50% ഉയർന്ന പരിധി ലംഘിക്കുകയും മുകളിൽ പരാമർശിച്ച ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന് ബഹുമാന്യനായ സീനിയർ കൗൺസൽ സമർപ്പിച്ചു. സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങൾക്കായി സംവരണം കൊണ്ടുവരുന്നതിനോട് ഹർജിക്കാർക്ക് യാതൊരു തർക്കവുമില്ല എന്നും, എന്നാൽ അതേ സമയം ഭരണഘടനയുടെ തുല്യതാ നിയമം കർശനമായി പാലിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നും 50% ഉയർന്ന പരിധിയുടെ ലംഘനം അനുവദിക്കരുതെന്നും സമർപ്പിച്ചു. ഈ കൂട്ടം കേസുകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 145(3)-ന്റെ അർത്ഥത്തിലുള്ള സുപ്രധാന നിയമപരമായ ചോദ്യങ്ങളായതിനാൽ, ഈ കേസുകൾ അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരടങ്ങിയ ബെഞ്ച് കേൾക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ബഹുമാന്യനായ സീനിയർ കൗൺസൽ സമർപ്പിച്ചു.

10. ഡബ്ല്യു.പി. (സി) നമ്പർ 2019-ലെ 182-ൽ ഹർജിക്കാർക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാന്യയായ സീനിയർ കൗൺസൽ ശ്രീമതി മീനാക്ഷി അറോറ, അടിസ്ഥാന ഘടനാ സിദ്ധാന്തത്തെ അപവദിത ഭേദഗതി നിയമം ലംഘിക്കുന്നതായും, ഈ കോടതിയുടെ നിരവധി വിധിന്യായങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി 50% പരിധി മറികടക്കുന്നതായും സമർപ്പിച്ചു.

11. മറുവശത്ത്, ബഹുമാന്യനായ അറ്റോർണി ജനറൽ ഓഫ് ഇന്ത്യ - ശ്രീ കെ.കെ. വേണുഗോപാൽ - ഭരണഘടനയുടെ ആമുഖത്തെയും അനുച്ഛേദം 46-നെയും പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട്, സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങൾക്കായി സംവരണത്തിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ വരുത്തുന്നതിലൂടെ ക്രിയാത്മക നടപടി നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് സമർപ്പിച്ചു. ആമുഖത്തിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയപരവുമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എല്ലാ പൗരന്മാർക്കും നീതി ഉറപ്പാക്കുന്നതിനായി, വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ പ്രവേശനത്തിന്റെയും പൊതുസർവീസുകളിലെ നിയമനങ്ങളുടെയും കാര്യത്തിൽ അത്തരം സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഒരു ഭരണഘടനാ ഭേദഗതി കൊണ്ടുവരുന്നത് രാഷ്ട്രത്തിന് എപ്പോഴും തുറന്ന അവസരമാണ് എന്ന് സമർപ്പിച്ചു. റൈറ്റ് ഓഫ് ചിൽഡ്രൻ ടു ഫ്രീ ആൻഡ് കംപൾസറി എഡ്യൂക്കേഷൻ ആക്ട്, 2009-ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം നൽകിയിട്ടുള്ള സാമ്പത്തിക മാനദണ്ഡത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള വർഗ്ഗീകരണം, **സൊസൈറ്റി ഫോർ അൺഎയ്ഡഡ്**

6 (1963) Supp. 1 SCR 439

പ്രൈവറ്റ് സ്കൂൾസ് ഓഫ് രാജസ്ഥാൻ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റൊരാളും[7] എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരടങ്ങിയ ബെഞ്ച് അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ബഹുമാന്യനായ അറ്റോർണി ജനറൽ സമർപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ട്, അപവദിത ഭേദഗതി നിയമം നിയമവിരുദ്ധമാണെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടനയെ ലംഘിക്കുന്നതാണെന്നോ പറയാൻ കഴിയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം കൂടുതൽ സമർപ്പിച്ചു. **ഇന്ദ്രാ സാഹ്നി**1 കേസിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, 50% ഒരു നിയമമായിരിക്കും എങ്കിലും, ഇതുപോലുള്ള ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ, അതായത് അസാധാരണമായ ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ, അത്തരം പരിധി ലംഘിക്കാവുന്നതാണ് എന്ന് സമർപ്പിച്ചു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിധിന്യായത്തിലെ ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ ബഹുമാന്യനായ അറ്റോർണി ജനറൽ ഈ കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി. അത്തരമൊരു ശതമാനം ലംഘിക്കാമെന്ന തന്റെ വാദത്തെ പിന്തുണച്ചുകൊണ്ട്, **വോയിസ് (കൺസ്യൂമർ കെയർ) കൗൺസിൽ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് തമിഴ്നാട്**[8] എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ ബഹുമാന്യനായ അറ്റോർണി ജനറൽ ആശ്രയിച്ചു. തമിഴ്നാട് രാഷ്ട്രത്തിൽ, തമിഴ്നാട് പിന്നാക്ക വിഭാഗങ്ങൾ, പട്ടികജാതിക്കാർ, പട്ടികവർഗ്ഗക്കാർ (വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ സീറ്റുകളുടെയും രാഷ്ട്രത്തിന് കീഴിലുള്ള സർവീസുകളിലെ നിയമനങ്ങളുടെയും തസ്തികകളുടെയും സംവരണം) നിയമം, 1993, പിന്നാക്ക വിഭാഗങ്ങൾ, പട്ടികജാതി, പട്ടികവർഗ്ഗക്കാർ എന്നിവർക്ക് 69% സംവരണം നൽകിക്കൊണ്ട് നിലവിൽ വന്നു. പ്രസ്തുത നിയമം ഹൈക്കോടതി ശരിവെച്ചപ്പോൾ, വിഷയം സുപ്രീം കോടതിയിൽ എത്തിക്കുകയും, പൊതുവിഭാഗത്തിലെ അപേക്ഷകരുടെ ദുരിതം നീക്കുന്നതിനായി, പൊതുവിഭാഗം അപേക്ഷകർക്കായി അധിക സീറ്റുകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് ഈ കോടതി ഇടക്കാല ഉത്തരവ് പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു. തമിഴ്നാട് സംസ്ഥാനം 22.07.1996-ലെ ഉത്തരവിൽ ഭേദഗതി വരുത്തുന്നതിന് അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തു. അത്തരം ഉത്തരവിൽ ഭേദഗതി വരുത്താൻ ഈ കോടതി വിസമ്മതിക്കുകയും ഇടക്കാല അപേക്ഷ തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്തു. അതേ സമയം, ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന് കൈമാറിയ വിഷയങ്ങൾ ലിസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതിന് നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് തമിഴ്നാട് രാഷ്ട്രത്തിന് തുറന്ന അവസരം നൽകുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ, **സൊസൈറ്റി ഓഫ് അൺഎയ്ഡഡ് പ്രൈവറ്റ് സ്കൂൾസ് ഫോർ രാജസ്ഥാൻ**7 എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട്, ഹർജിക്കാർ ഉന്നയിച്ച ചോദ്യങ്ങളെല്ലാം ഇനി അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരടങ്ങിയ ബെഞ്ചിന് കൈമാറുന്നതിനുള്ള സുപ്രധാന നിയമപരമായ ചോദ്യങ്ങളായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ബഹുമാന്യനായ അറ്റോർണി ജനറൽ സമർപ്പിച്ചു. അപവദിത ഭേദഗതി നിയമം അടിസ്ഥാന ഘടനാ സിദ്ധാന്തത്തെ ലംഘിക്കുന്നു എന്ന ഹർജിക്കാരുടെ വാദത്തിന് അടിസ്ഥാനമില്ലെന്ന് സമർപ്പിച്ചു. ബഹുമാന്യനായ അറ്റോർണി ജനറൽ സമർപ്പിച്ചത്, അടിസ്ഥാന

7 (2012) 6 SCC 1

8 (1996) 11 SCC 740

ഘടനയിൽ ഒരു അടിത്തറയിലെ നിരവധി തൂണുകൾ പോലെ പല സവിശേഷതകൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും, **ഹിസ് ഹോളിനസ് കേശവാനന്ദ ഭാരതി ശ്രീപാദഗളവരു v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കേരളയും മറ്റൊരാളും**[9] എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ അവയിൽ ചിലത് എണ്ണിയെണ്ണിപ്പറയുന്നുണ്ടെന്നും ആണ്. ഈ തൂണുകളുടെ പ്രാധാന്യം എന്തെന്നാൽ, അവയിൽ ഒന്ന് നീക്കം ചെയ്താൽ ഭരണഘടനയുടെ മുഴുവൻ ഘടനയും തകരും എന്നതാണെന്ന് സമർപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ട്, ഭരണഘടനാ ഭേദഗതിയെ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ, ആ ഭേദഗതി ഭരണഘടനയുടെ ഘടനയുടെ തകർച്ചയിലേക്ക് നയിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്ന ചോദ്യമാണ് അഭിസംബോധന ചെയ്യേണ്ടത് എന്ന് സമർപ്പിച്ചു. ഒരു ഭരണഘടനാ ഭേദഗതിക്കെതിരായ വെല്ലുവിളി നിലനിർത്തുന്നതിന്, ഭരണഘടനയുടെ തനിമയ്ക്ക് തന്നെ മാറ്റം വരുത്തി എന്ന് തെളിയിക്കണം എന്ന് സമർപ്പിച്ചു. അപവദിത ഭേദഗതി കാരണം ഭരണഘടനയുടെ തനിമയ്ക്ക് മാറ്റം വന്നു എന്ന് കാണിക്കാൻ അത്തരമൊരു കാരണങ്ങളൊന്നും നിലവിലില്ലാത്തതിനാൽ, അപവദിത ഭേദഗതി അടിസ്ഥാന ഘടനാ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ലംഘനമാണ് എന്ന ഹർജിക്കാരുടെ വാദത്തിന് നിലനിൽപ്പില്ല എന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

12. ഹർജിക്കാർക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാന്യരായ സീനിയർ കൗൺസലിനെയും യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാന്യനായ അറ്റോർണി ജനറൽ ഓഫ് ഇന്ത്യയെയും ഈ കോടതി കേട്ടു.

13. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 145(3)-ലും സുപ്രീം കോടതി ചട്ടങ്ങൾ, 2013-ലെ ഉത്തരവ് XXXVIII-ലും ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട്, അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരടങ്ങിയ ഒരു വലിയ ബെഞ്ചിന് കേസ് കൈമാറണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണ് ഹർജിക്കാർക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാന്യരായ സീനിയർ കൗൺസൽ ആദ്യമായി വാദിച്ചത്. എന്നാൽ, യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാന്യനായ അറ്റോർണി ജനറൽ, അദ്ദേഹം ആശ്രയിച്ച തീരുമാനങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ കൈമാറ്റം ആവശ്യമില്ല എന്ന കാരണത്താൽ അതിനെ എതിർത്തു.

14. ഹർജിക്കാർക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാന്യരായ സീനിയർ കൗൺസലിനെയും യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാന്യനായ അറ്റോർണി ജനറലിനെയും, കൈമാറ്റം എന്ന വിഷയത്തിലും വിഷയത്തിന്റെ മെറിറ്റിലും ഈ കോടതി കേട്ടെങ്കിലും, ഈ വിഷയങ്ങൾ സുപ്രധാന നിയമപരമായ ചോദ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു എന്ന ഹർജിക്കാർക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാന്യരായ കൗൺസലർമാരുടെ സമർപ്പണങ്ങളോട് ഈ കോടതി യോജിക്കുന്നതിനാൽ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 145(3)-ലെ വ്യവസ്ഥയും സുപ്രീം കോടതി ചട്ടങ്ങൾ, 2013-ലെ ഉത്തരവ് XXXVIII-ഉം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, അവ അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരടങ്ങിയ ബെഞ്ച് കേൾക്കേണ്ടതുണ്ട്, അതുകൊണ്ട്

9 (1973) 4 SCC 225

അപവദിത ഭേദഗതി നിയമത്തിന്റെ സാധുതയെക്കുറിച്ചുള്ള വിഷയത്തിന്റെ മെറിറ്റിലേക്ക് ഈ കോടതി കടക്കുന്നില്ല.

15. വിഷയം അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരടങ്ങിയ ബെഞ്ചിന് കൈമാറുന്നതിനായി, അനുച്ഛേദം 145(3)-ലെ വ്യവസ്ഥയും അതുപോലെ സുപ്രീം കോടതി ചട്ടങ്ങൾ, 2013-ലെ ഉത്തരവ് XXXVIII-ലെ ചട്ടം 1(1)-ഉം പരാമർശിക്കുന്നത് ഈ കോടതി ഉചിതമായി കരുതുന്നു. പ്രസ്തുത പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകൾ താഴെക്കൊടുക്കുന്ന പ്രകാരമാണ്:

"145. **കോടതിയുടെ ചട്ടങ്ങൾ, മുതലായവ.**- (1) ... ...

(2) ... ...

(3) ഈ ഭരണഘടനയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു സുപ്രധാന നിയമപരമായ ചോദ്യം ഉൾപ്പെടുന്ന ഏതെങ്കിലും കേസ് തീരുമാനിക്കുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ അനുച്ഛേദം 143 പ്രകാരമുള്ള ഏതെങ്കിലും കൈമാറ്റം കേൾക്കുന്നതിനോ ഇരിക്കുന്ന ജഡ്ജിമാരുടെ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ എണ്ണം അഞ്ചായിരിക്കും:

എന്നാൽ, ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ അനുച്ഛേദം 132 ഒഴികെയുള്ള ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം ഒരു അപ്പീൽ കേൾക്കുന്ന കോടതിയിൽ അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരിൽ കുറവാണെങ്കിൽ, അപ്പീലിന്റെ വാദം കേൾക്കുന്നതിനിടയിൽ, ഈ ഭരണഘടനയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു സുപ്രധാന നിയമപരമായ ചോദ്യം അപ്പീലിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കുന്നതിന് ആ ചോദ്യത്തിന്മേലുള്ള തീർപ്പ് അനിവാര്യമാണെന്നും കോടതിക്ക് ബോധ്യമായാൽ, അത്തരം കോടതി, അത്തരമൊരു ചോദ്യം ഉൾപ്പെടുന്ന ഏതെങ്കിലും കേസ് തീരുമാനിക്കുന്നതിനായി ഈ ഖണ്ഡം ആവശ്യപ്പെടുന്നതുപോലെ രൂപീകരിച്ച ഒരു കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിനായി ചോദ്യം കൈമാറേണ്ടതും, അഭിപ്രായം ലഭിച്ചാൽ, അപ്പീൽ ആ അഭിപ്രായത്തിന് അനുസൃതമായി തീർപ്പാക്കേണ്ടതുമാണ്."

അതുപോലെ, സുപ്രീം കോടതി ചട്ടങ്ങൾ, 2013-ലെ ഉത്തരവ് XXXVIII-ലെ ചട്ടം 1(1) താഴെക്കൊടുക്കുന്ന പ്രകാരമാണ്:

"1(1). ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 32 പ്രകാരമുള്ള ഓരോ ഹർജിയും ലിഖിത രൂപത്തിലായിരിക്കണം, കൂടാതെ അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരിൽ കുറയാത്ത ഒരു ഡിവിഷൻ കോടതി അത് കേൾക്കേണ്ടതാണ്; എന്നാൽ, ഭരണഘടനയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു സുപ്രധാന നിയമപരമായ ചോദ്യം ഉന്നയിക്കാത്ത ഒരു ഹർജി അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരിൽ കുറവുള്ള ഒരു ഡിവിഷൻ കോടതിക്ക് കേൾക്കാനും തീരുമാനിക്കാനും കഴിയുന്നതാണ്, അവധി കാലയളവിൽ, ഒറ്റയ്ക്ക് ഇരിക്കുന്ന ഒരു അവധിക്കാല ജഡ്ജിക്ക് തീരുമാനിക്കാവുന്നതുമാണ്."

16. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, ഭരണഘടനയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു സുപ്രധാന നിയമപരമായ ചോദ്യം ഉൾപ്പെടുന്ന ഏതെങ്കിലും കേസ് തീരുമാനിക്കുന്നതിനായി, അത് അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരടങ്ങിയ ഒരു ബെഞ്ച് കേൾക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ട്, റിട്ട് ഹർജികളിൽ ഉന്നയിച്ച ചോദ്യം ഒരു സുപ്രധാന നിയമപരമായ ചോദ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിലവിലുള്ള ഭരണഘടനാ വ്യവസ്ഥകൾ സാമൂഹികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ ക്രിയാത്മക നടപടിക്ക് അധികാരം നൽകുന്നുള്ളൂ എന്ന പ്രധാന കാരണത്താലാണ് അപവദിത ഭേദഗതികൾ ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടനയെ ലംഘിക്കുന്നു എന്നത് ഹർജിക്കാരുടെ വാദം. ഭരണഘടനയിൽ തന്നെ അപവദിത ഭേദഗതികൾ വഴി പുതിയ ഖണ്ഡങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നത്, വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലും സേവനങ്ങളിലെ നിയമനങ്ങളിലും സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങൾക്ക് 10% വരെ സംവരണത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ ക്രിയാത്മക നടപടി പ്രദാനം ചെയ്യാൻ രാഷ്ട്രത്തെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നത് ഇതാദ്യമായാണ്. സാമ്പത്തിക മാനദണ്ഡം മാത്രം പിന്നാക്കാവസ്ഥ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനമായിരിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നതാണ് ഹർജിക്കാരുടെ ഭാഗത്ത് നിന്നുള്ള വാദത്തിന്റെ പ്രധാന ഘടകം. അതിനെ പിന്തുണച്ചുകൊണ്ട്, **ഇന്ദ്രാ സാഹ്നി**1 കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ ഒൻപത് ജഡ്ജിമാരടങ്ങിയ ബെഞ്ചിന്റെ വിധിന്യായത്തിൽ ഹർജിക്കാരുടെ ബഹുമാന്യരായ കൗൺസൽമാർ ശക്തമായി ആശ്രയിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, അപവദിത ഭേദഗതികൾ മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിധിന്യായത്തിന് വിരുദ്ധമായി നിലകൊള്ളുന്നു എന്ന് വാദിക്കുന്നു. 50% എന്ന ഉയർന്ന പരിധി മറികടക്കുന്നതും ഈ കോടതിയുടെ അതേ വിധിന്യായത്തിന്റെ ലംഘനമാണ് എന്നതും ഹർജിക്കാരുടെ വാദമാണ്. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാന്യനായ അറ്റോർണി ജനറൽ, റൈറ്റ് ഓഫ് ചിൽഡ്രൻ ടു ഫ്രീ ആൻഡ് കംപൾസറി എഡ്യൂക്കേഷൻ ആക്ട്, 2009-ലെ വ്യവസ്ഥകൾ ശരിവെച്ച **സൊസൈറ്റി ഫോർ അൺഎയ്ഡഡ് പ്രൈവറ്റ് സ്കൂൾസ് ഓഫ് രാജസ്ഥാൻ**7 എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരടങ്ങിയ ബെഞ്ചിന്റെ വിധിന്യായത്തിൽ ശക്തമായി ആശ്രയിച്ചെങ്കിലും, അപവദിത ഭേദഗതികൾ വഴി, അനുച്ഛേദങ്ങൾ 15, 16 എന്നിവയിൽ പുതിയ ഖണ്ഡങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ഭരണഘടനയിൽ തന്നെ ഭേദഗതി വരുത്തിയിരിക്കുകയാണ്, ഇത് സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങൾക്ക് 10% വരെ ക്രിയാത്മക നടപടി വഴി സംവരണം നൽകാൻ രാഷ്ട്രത്തിന് അധികാരം നൽകുന്നു. ഭരണഘടനാ പദ്ധതിക്ക് തന്നെ വിരുദ്ധമാണ് ഈ ഭേദഗതികളെന്നും, ലഭ്യമായ സീറ്റുകളുടെ/തസ്തികകളുടെ ഒരു വിഭാഗവും സാമ്പത്തിക മാനദണ്ഡത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം സംവരണം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ലെന്നുമാണ് ഹർജിക്കാരുടെ വാദം. അതുകൊണ്ട്, അത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരടങ്ങിയ ബെഞ്ച് പരിഗണിക്കേണ്ട സുപ്രധാന നിയമപരമായ ചോദ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു എന്ന അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ കോടതി എത്തുന്നു. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 145(3)-

ന്റെയും സുപ്രീം കോടതി ചട്ടങ്ങൾ, 2013-ലെ ഉത്തരവ് XXXVIII-ലെ ചട്ടം 1(1)-ന്റെയും ഭാഷയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്, ഭരണഘടനാ വ്യവസ്ഥകളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തെക്കുറിച്ച് സുപ്രധാന നിയമപരമായ ചോദ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന വിഷയങ്ങൾ അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരടങ്ങിയ ബെഞ്ച് കേൾക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നാണ്. ഭരണഘടനയുടെ തുല്യതാ വ്യവസ്ഥകൾ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട്, 'വിസ്തൃതി', 'തനിമ' എന്നീ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, അപവദിത ഭേദഗതി നിയമം ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടനയെ ലംഘിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നത് മുകളിൽ പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകളുടെ അർത്ഥത്തിൽ സുപ്രധാന നിയമപരമായ ചോദ്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വിഷയമാണ്. കൂടാതെ, ക്രിയാത്മക നടപടിക്കുള്ള 50% ഉയർന്ന പരിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള വാദത്തിൽ, സാധാരണയായി 50% ആണ് നിയമമെങ്കിലും, സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ടവരെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനുള്ള നിലവിലുള്ള പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, ഭരണഘടനയിൽ തന്നെ ഭേദഗതി വരുത്തുന്നതിൽ നിന്ന് ഇത് തടയുന്നില്ല എന്നതാണ് എതിർകക്ഷി-യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ വാദം. അത്തരം ചോദ്യങ്ങളും, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 145(3) സുപ്രീം കോടതി ചട്ടങ്ങൾ, 2013-ലെ ഉത്തരവ് XXXVIII-ലെ ചട്ടം 1(1) സഹിതം വായിക്കുമ്പോൾ, അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരടങ്ങിയ ബെഞ്ച് പരിശോധിക്കേണ്ട സുപ്രധാന നിയമപരമായ ചോദ്യങ്ങളായി കണക്കാക്കുന്നു.

<u>ടി.പി. (സി) നമ്പറുകൾ 2019-ലെ 341; 2019-ലെ 323; 2019-ലെ 357; 2019-ലെ 539; 2019-ലെ 630; കൂടാതെ 2019-ലെ 675</u>

17. ഈ കൈമാറ്റ ഹർജികൾ യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയ്ക്ക് വേണ്ടിയും/അല്ലെങ്കിൽ യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യക്ക് വേണ്ടി, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 139A(1) സുപ്രീം കോടതി ചട്ടങ്ങൾ, 2013-ലെ ഉത്തരവ് XLI-ലെ ചട്ടങ്ങൾ 1 മുതൽ 5 വരെ സഹിതം വായിച്ചുകൊണ്ട്, വിവിധ ഹൈക്കോടതികളിൽ ഫയൽ ചെയ്ത റിട്ട് ഹർജികൾ ഈ കോടതിയിലേക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിനായി ഫയൽ ചെയ്തതാണ്. വളരെ സമാനമായ ചോദ്യം ഉൾപ്പെടുന്ന, അതായത് ഭരണഘടന (നൂറ്റി മൂന്നാം ഭേദഗതി) നിയമം, 2019-ന്റെ സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന റിട്ട് ഹർജി, 'ജൻഹിത് അഭിയാൻ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും' എന്ന പേരിലുള്ള ഡബ്ല്യു.പി. (സി) നമ്പർ 55 2019 ആയി ഈ കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, കൂടാതെ ഈ കോടതി 25.01.2019-ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം പ്രസ്തുത റിട്ട് ഹർജിയിൽ നോട്ടീസ് പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വളരെ സമാനമായ ഭേദഗതിയാണ് വിവിധ ഹൈക്കോടതികളിൽ തീർപ്പാകാത്ത റിട്ട് ഹർജികളിലെയും ചോദ്യവിഷയം എന്നതിനാലും, വിവിധ ഹൈക്കോടതികളിൽ നിന്നുള്ള വൈരുദ്ധ്യമുള്ള കണ്ടെത്തലുകൾ ഒഴിവാക്കുന്നതിനും, അത്തരം റിട്ട് ഹർജികൾ ഈ കോടതിയിലേക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് ബഹുമാന്യനായ അറ്റോർണി ജനറൽ സമർപ്പിച്ചു. വളരെ സമാനമായ ഭേദഗതി നിയമത്തിന്റെ സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ഒരു റിട്ട് ഹർജിയിൽ ഈ

കോടതി ഇതിനകം നോട്ടീസ് പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ, ഈ കൈമാറ്റ ഹർജികൾ അനുവദിക്കാൻ ഉചിതമാണെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു. അതനുസരിച്ച്, കൈമാറ്റ ഹർജികൾ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു, കൂടാതെ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയിൽ തീർപ്പാകാത്ത 'ആർ.എസ്. ഭാരതി v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ' എന്ന പേരിലുള്ള ഡബ്ല്യു.പി. (സി) നമ്പർ 1475/2019; 'ദേശിയ മക്കൾ ശക്തി കക്ഷി v. പ്രിൻസിപ്പൽ സെക്രട്ടറി & മറ്റുള്ളവർ' എന്ന പേരിലുള്ള ഡബ്ല്യു.പി. (സി) നമ്പർ 2099/2019; 'കാളി പുങ്കുന്ദ്രൻ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും' എന്ന പേരിലുള്ള ഡബ്ല്യു.പി. (സി) നമ്പർ 1629/2019; 'എ.എസ്.എ. ഉമർ ഫാറൂഖ് v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും' എന്ന പേരിലുള്ള ഡബ്ല്യു.പി. നമ്പർ 3209/2019; തെലങ്കാന സംസ്ഥാനത്തിലെ ഹൈക്കോടതിയിൽ തീർപ്പാകാത്ത 'തെലങ്കാന സംസ്ഥാന പിന്നാക്ക വിഭാഗ ക്ഷേമ അസോസിയേഷനും മറ്റൊരാളും v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും' എന്ന പേരിലുള്ള ഡബ്ല്യു.പി. (സി) നമ്പർ 884/2019; ചണ്ഡീഗഡിലെ പഞ്ചാബ്, ഹരിയാന ഹൈക്കോടതിയിൽ തീർപ്പാകാത്ത 'രാകേഷ് ധുന്ധാര v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും' എന്ന പേരിലുള്ള സി.ഡബ്ല്യു.പി. നമ്പർ 3220/2019 എന്നിവ ഡബ്ല്യു.പി. (സി) നമ്പർ 55 2019 മുതലായവയോടൊപ്പം ലിസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതിനായി ഈ കോടതിയിലേക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ ഉത്തരവിട്ടിരിക്കുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ റിട്ട് ഹർജികളുടെ രേഖകൾ കൈമാറാൻ ബന്ധപ്പെട്ട ഹൈക്കോടതികളോട് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് രജിസ്ട്രി ആവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്.

<u>എല്ലാ വിഷയങ്ങളും</u>

18. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ, ഈ കോടതി കൈമാറ്റ ഹർജികൾ അനുവദിക്കുകയും, കൈമാറ്റ അപേക്ഷകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന കേസുകൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഈ കൂട്ടം കേസുകൾ അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരടങ്ങിയ ഒരു ബെഞ്ചിന് കൈമാറുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഉചിതമായ ഉത്തരവുകൾ നേടുന്നതിനായി ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ് ജസ്റ്റിസിനു മുന്നിൽ വിഷയം സമർപ്പിക്കാൻ രജിസ്ട്രി ആവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്.

കൽപ്പന കെ. ത്രിപാഠി

വിഷയങ്ങൾ അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരടങ്ങിയ ബെഞ്ചിന് കൈമാറി.